

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 411/2016-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. júna 2016 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti Omnia ENVIRO, s. r. o., Závodie 71, Turzovka, zastúpenej advokátskou kanceláriou JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, PhD., s. r. o., Potočná 2835/1A, Čadca, konajúcou advokátom JUDr. Petrom Strapáčom, PhD., ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Cb 40/2014, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti Omnia ENVIRO, s. r. o., o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. marca 2016 doručená sťažnosť spoločnosti Omnia ENVIRO, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Cb 40/2014.

2. Sťažovateľka v sťažnosti v podstatnom uviedla, že v procesnom postavení žalobkyne je účastníkom konania o zaplatenie sumy 2 480 € s prísl., ktoré prebieha na okresnom súde. Žaloba bola podaná spoločnosťou [REDACTED], ešte 1. októbra 2013, pričom po vydaní platobného rozkazu 7. novembra 2013 a podaní odporu zo strany žalovaného 2. decembra 2013 okresný súd vo veci dlhodobo nekonal. Dňa 29. septembra 2015 bol z dôvodu postúpenia žalovanej pohľadávky na sťažovateľku podaný na okresnom súde návrh na zmenu účastníka na strane žalobcu, o čom okresný súd rozhodol uznesením z 18. januára 2016 tak, že pripustil, aby do konania na miesto pôvodnej žalobkyne vstúpila sťažovateľka.

3. Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že pre trvajúcu nečinnosť okresného súdu podala 22. februára 2016 predsedovi okresného súdu sťažnosť, ktorou namietala priet'ahy v označenom konaní, na ktorú však predseda okresného súdu do dňa podania ústavnej sťažnosti (22. marca 2016) nereagoval. V ďalšom sťažovateľka poukazuje na všeobecnú judikatúru ústavného súdu týkajúcu sa namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a v petite sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd rozhodol tak, že jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v označenom konaní porušené bolo, a aby prikázal okresnému súdu ďalej konať bez zbytočných priet'ahov. Napokon požadovala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 2 000 € a náhradu trov konania v sume 363,79 €.

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Cieľom predbežného prerokovania každého návrhu je rozhodnúť o jeho prijatí na ďalšie konanie alebo o jeho odmietnutí, a teda vylúčení z ďalšieho konania pred ústavným súdom zo zákonom stanovených dôvodov. Pri predbežnom prerokovaní návrhu takto ústavný súd skúmal, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto zákonného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ

oprávnený podľa osobitných predpisov. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti namietajúcej porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov ústavný súd v princípe skúma, či sťažovateľ využil v súlade s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde všetky právne prostriedky na ochranu týchto práv. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru, v zmysle ktorej skúma, či boli využité právne prostriedky, ktoré sťažovateľovi na ochranu týchto práv poskytuje zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“) v ustanoveniach § 62 až § 68 (napr. IV. ÚS 306/04, III. ÚS 78/05, IV. ÚS 78/07). Sťažnosť účastníka konania pred všeobecným súdom sa podľa uvedených ustanovení môže týkať aj porušovania práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

7. Z obsahu sťažnosti vyplýva tvrdenie sťažovateľky, že táto podala predsedovi okresného súdu sťažnosť pre prietahy v konaní datovanú 22. februára 2016. Ústavný súd opakovane vyslovil, že podanie sťažnosti na prietahy podľa § 62 zákona o súdoch považuje za vyčerpanie účinného prostriedku nápravy v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde len v tom prípade, ak sťažovateľ poskytne príslušnému súdu dostatočný priestor na prijatie opatrení pre účely nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou.

8. Sťažnosť sťažovateľky adresovaná ústavnému súdu však bola podpísaná a podaná na poštovú prepravu 22. marca 2016, teda ešte skôr, ako uplynula zákonná 30-dňová lehota predsedovi okresného súdu na vybavenie sťažnosti (§ 65 ods. 1 zákona o súdoch). Preto posúdil ústavný súd podanie sťažnosti na prietahy podľa zákona o súdoch zo strany sťažovateľky iba ako formálny úkon, ktorému nemožno pripísať reálne účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietahom v napadnutom konaní (m. m. IV. ÚS 306/04, III. ÚS 78/05, III. ÚS 85/06, IV. ÚS 78/07, I. ÚS 365/2011, I. ÚS 169/2012).

9. Pokračujúca nečinnosť okresného súdu by mohla spôsobiť porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ale ústavný súd to v súčasnom období nemôže posúdiť. Ústavný súd pri predbežnom

prerokovaní sťažnosti sťažovateľky na základe týchto zistení dospel k záveru, že v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, a preto ju odmietol.

10. Odmietnutie tejto sťažnosti neznamená, že ústavný súd sa už v budúcnosti nebude môcť zaoberať prípadným porušením základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v označenom konaní na okresnom súde. Predpokladom meritórneho prerokovania sťažnosti je však splnenie všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane preukázania, že sťažovateľka účinne využila iné právne prostriedky na ochranu jej práv.

11. Keďže sťažnosť bola odmietnutá pre neprípustnosť, ústavný súd sa nezaoberal ďalšími návrhmi sťažovateľky uvedenými v petite sťažnosti (príkaz okresnému súdu konať bez zbytočných prietahov, primerané finančné zadosťučinenie a náhrada trov konania).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. júna 2016